

קיצור הדף היומי

יום שבת, ט"ז בכסלו תשפ"ב

תענית • ט

ר"י: גשמים נעצרו בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין, ד. 'עשר תעשר' - עשר בשביל שתתעשר.

ר"י לתינוק דר"ל: **פסוק לי פסוק א"ל**: עשר תעשר. - בשביל שתתעשר ואפי' ד'לא תנסו את ה', חוץ מזו דכחוננו נא בזאת מרב: **עד בלי די** עד שיבלו שפתותיכם מלומר די. א"ל תינוק: אם היה מגיע לפסוק זה, לא היה צריך לך ולרבך.

ב. ר"י לתינוק דר"ל: 'אולת אדם תסלף דרכו ועלה' יזעף לבו'. תמה ר"י: מי יש דבר שכתוב בכתובים ולא רמוז בתורה וא"ל: שרמוז ד'מה זאת עשה אלהים לנו'. דל עיניו וראהו, והוציא אתו אמו, שלא יזיקהו כפי שעשה לאביו

ר"י: מטר בשביל יחיד, פרנסה בשביל רבים ואין להקשות מדג' מתנות טובות ניתנו ע"י ג' פרנסים טובים **באר** בזכות מרים, **עמוד ענן** בזכות אהרן, **מן** בזכות משה. **מתה מרים** - נסתלק הבאר. וחזרה בזכות שניהן. **מת אהרן** - נסתלקו ענני כבוד, וחזרו שניהם **בזכות משה**, וכשמת נסתלקו שלושת המתנות בחודש אחד, ואפי' שמרים מתה בניסן, ואהרן באב, ומשה באדר, א"כ מצינו פרנסה בשביל יחיד - שאני משה, כיון שנצרך לרבים כרבים דמי.

רהב"מ ורשב"א ור"ח מווסתניא מצויים לפני רבא, וכשנפטר באו לפני ר"פ, וכל פעם שאמר שמועה שלא נראית להם רמזו בניהם, חלשה דעתו. הראוהו בחלום 'ואכחד את שלשת הרעים'. למחר, כשנפטרו ממנו, א"ל: ילכו רבנן בשלום, רשב"א שהיה לפני ר"פ הקשהו הרבה, וכשראהו נופל על פניו, **ט** ושמשו אמר: רחמנא יצלהו מבושתו דשימי. קיבל עליו שתיקה ויותר לא הקשהו.

ואף לר"ל: מטר בשביל יחיד. - מקרא. וכמעשה בר"ד ב"ק שירד גשם בכל יום היכן שאמר שצריך מים. 'ה' עשה חזיזים' - שכל צדיק הקב"ה עושה לו חזיז בפני עצמו. **חזיזים פורחות** - ר"י: פורחות. ואר"י סימן למטר - פורחות. **פורחות** - ר"פ: ענן קלוש תחת עב עבה, • ר"י: קודם מטר בא מטר - וסימנך: נפה שירוד קודם גשם דק שאחר המטר הוא פוסק - וסימנך: כגללי עיזים. עולא הזדמן לבבל: ראה פורחות. אמר לפנות הכלים שמגיע הגשם ולבסוף לא הגיע, אמר כמו שמשקרים הבבלים כן משקר מטרם, עולא הזדמן לבבל: ראה כלי מלא תמרים בזוז. ותמה שבבלים לא עוסקים בתורה, כשציערוהו [התמרים] בלילה אמר מלוא סכינים בזוז, ולמרות זאת בבלאי עוסקים בתורה

'ואר יעלה מן הארץ והשקה את כל פני הארמה'

ר"א: כל העולם **ממימי אוקיינוס** שותה, וממתקין בעבים, ר"ה: כל העולם **ממים העליונים** שותה, ד'למטר השמים תשתה מים'. **והך ד'ואר יעלה מן הארץ** - מלמד שהעננים מתגברים ועולים לרקיע, ודרשו מקרא שפותחין פיהן כנוד, ומקבלין מי מטר, ומנוקבות ככברה, ומחשרות מים ע"ג קרקע, ובין טיפה לטיפה כמלא נימא, ללמדך שגדול יום הגשמים כיום שנבראו בו שמים וארץ, 'משקה הרים מעליותיו' - מעליותיו של הקב"ה, **כרי"ה**. ור"א: כיון דעולים מעליותיו הן. וכאבק ועפר מהשמים 'נתן באוצרות, תהומות', גרמו לאוצרות שיתמלאו בר, - כר"א ולר"ה - ההוא בברייתו של עולם.